

NOTULEN van de buitengewone vergadering van de raad der gemeente Voorschoten, gehouden op 17 mei 2021 vanaf 19.30 uur, bij kasteel Duivenvoorde.

Voorzitter: de heer Ch.B. Aptroot, waarnemend burgemeester.

Griffier: de heer B.J. Urban.

Aanwezige leden: de heer A.E.T. Andringa, mevrouw S.J. Boom, de heren J.Ph. Bos, mr. drs. C. Bremmer, A. Deuzeman, drs. S.W.C. van den Dool, C.J. van der Elst en A.B. de Graaf, mevrouw drs. E.C. van Herk, de heren drs. P. 't Lam, B. Lavrijsen en E.M.L.H. Maassen, mevrouw K.S. van Meenen, de heer M.P.A. van Oostrum, mevrouw M.H.R. Persoon, de heer B.W. Reinke, mevrouw J.C. Schroot en de heren G. Zeelt en R.J.M. Zoetemelk.

Afwezig: de heer J.A.E.L.M. van Rixtel en de heer A. in 't Veen.

Aanwezige wethouders: de heer P. de Bruijn, de heer mr. M.N. Cramwinckel en mevrouw Spil.

1. Opening, welkom en vaststelling agenda

De **voorzitter**: Ik open de vergadering van de gemeenteraad van Voorschoten. We hebben bericht van verhindering ontvangen van de heer In 't Veen en de heer Van Rixtel. Ik heet u allen welkom, in het bijzonder natuurlijk mevrouw Stemerding; fijn dat u er bent vanavond. Er is een beperkt aantal familieleden en vrienden; fijn dat u er bent. Onze commissaris van de Koning in Zuid-Holland, de heer Smit, wens ik ook hartelijk welkom, evenals de heer Andriessen, de chef kabinet. Ik heet van harte welkom de heer Lenferink, onze regioburgemeester en burgemeester van Leiden. Ik heet hartelijk welkom burgemeester De Lange van Wassenaar. Fijn dat hij er is, want dat is de gemeente waarmee wij in een soort scheidingsprocedure zitten, maar het gaat op een minnelijke manier en we blijven in de toekomst ook heel veel dingen samen doen. Burgemeester Tigelaar is aanwezig. Heel belangrijk, want hij is eigenlijk de "latende" burgemeester. Daar komt wethouder Stemerding immers vandaan, die straks onze burgemeester in Voorschoten is. En ik moet het toch even zeggen: burgemeester Mol uit Laren is er ook. Daar gaat het natuurlijk goed mee, want hij heeft een goede opleiding genoten, hier in Voorschoten. Vanaf deze week is hij mijn collega in de Gooi- en Vechtstreek; dat is nog even wennen, maar wel bijzonder. En ik heet u allen natuurlijk hartelijk welkom en ook degenen die thuis mee kunnen kijken of via de videowall aanwezig zijn. We hadden graag gewild u allemaal hier te kunnen ontvangen, maar met corona is dat helaas niet mogelijk.

Ik vraag aan de raad of u akkoord bent met de agenda. Dat bent u allemaal, zie ik.

De agenda wordt ongewijzigd vastgesteld.

2. Voorlezen Koninklijk Besluit door de raadsgriffier, Bert Jan Urban

De **voorzitter**: Ik vraag de raadsgriffier, de heer Urban, of hij het Koninklijk Besluit zou willen voorlezen.

De heer **Urban**: Goedenavond, aanwezigen en de kijkers via het scherm. Op de dag dat de koning de verjaardag van de koningin viert, mag ik hier het Koninklijk Besluit voorlezen waar deze bijeenkomst uit voortkomt. Dat besluit luidt als volgt:

"Op voordracht van Onze Minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties van 15 april 2021,

Directoraat-Generaal Bestuur, Ruimte en Wonen /

Directie Democratie en Bestuur /

Afdeling Politieke Ambtsdragers en Weerbaarheid

Gelet op artikel 61, eerste lid, van de Gemeentewet;

Hebben goedgevonden en verstaan:

Met ingang van 17 mei 2021 te benoemen tot burgemeester der gemeente Voorschoten: Mevrouw Nadine Stermerdink - "drs. N. Stermerdink" staat er - te Voorburg. Onze Minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties is belast met de uitvoering van dit besluit."

Dit besluit is getekend te 's-Gravenhage op 16 april 2021 door de koning en de minister.

De **voorzitter**: Dank u wel.

3.1. Voorlezen akte van beëdiging door de chef kabinet, José Hilgersom

3.2. Beëdiging burgemeester Nadine Stermerdink door de commissaris van de Koning, Jaap Smit

De **voorzitter**: We gaan over tot de beëdiging, want daar gaat het vanavond om. Ik zou de chef kabinet van de provincie Zuid-Holland, de heer Andriessen, willen vragen om de akte van beëdiging voor te lezen. Ik zou de commissaris van de Koning en de bijna-burgemeester mevrouw Stermerdink willen vragen om aan weerskanten van de statafel te gaan staan. Ik vraag u allen om, voor zover u daartoe in staat bent, te gaan staan.

De heer **Andriessen**: Heden, de zeventiende mei 2021, heeft mevrouw drs. N. Stermerdink, bij Koninklijk Besluit van 16 april 2021 nr. 2021000793 benoemd tot burgemeester van de gemeente Voorschoten, in handen van mij, commissaris van de Koning in de provincie Zuid-Holland, ingevolge artikel 65 van de Gemeentewet de volgende verklaring en belofte afgelegd:

"Ik verklaar dat ik, om tot burgemeester benoemd te worden, rechtstreeks noch middellijk, onder welke naam of voorwendsel ook, enige gift of gunst heb gegeven of beloofd.

Ik verklaar en beloof dat ik, om iets in dit ambt te doen of te laten, rechtstreeks noch middellijk enig geschenk of enige belofte heb aangenomen of zal aannemen.

Ik beloof dat ik getrouw zal zijn aan de Grondwet, dat ik de wetten zal nakomen en dat ik mijn plichten als burgemeester naar eer en geweten zal vervullen."

Mevrouw **Stermerdink**: Dat verklaar en beloof ik.

(Applaus)

De **voorzitter**: U kunt nu allen weer gaan zitten.

3.3. Ondertekening beëdigingsakte door burgemeester Nadine Stermerdink en commissaris van de Koning, Jaap Smit

De **voorzitter**: De commissaris en de nieuwe burgemeester zullen de akte ondertekenen.

(Mevrouw Stermerdink en de heer Smit ondertekenen de beëdigingsakte.)

De heer **Smit**: Zo, daar zit je aan vast.

Mevrouw **Stermerdink**: Er is geen ontkomen meer aan, hè?

4. Toespraak commissaris van de Koning, Jaap Smit

De **voorzitter**: "Daar zit je aan vast", hoorde ik. Dat is een mooie voor het verslag van de vergadering. Ik geloof niet dat dat de toespraak was van de CdK, want hij zou na de ondertekening een toespraak houden. Die begon met "Daar zit je aan vast", maar voor de rest van de toespraak nodig ik u graag uit.

De heer **Smit**: Mevrouw de burgemeester, je familie, ook je dierbare oom en tante, wat zult u trots zijn met elkaar. Dames en heren, hier allen bij elkaar, laat ik beginnen met een citaat. "Ik hou van het lokaal bestuur. Ik hou ervan om in die rol iets voor mensen te kunnen betekenen." Die

uitspraak is van Nadine Stermerdink, de zojuist beëdigde nieuwe burgemeester van Voorschoten, een mooie uitspraak die haar typeert en die haar drijfveer laat zien. Ooit werd zij aangemoedigd door haar vader, raadslid in Voorburg, om niet langs de kant te blijven staan maar aan de slag te gaan in het openbaar bestuur. Die wijze raad heeft ze opgevolgd en vanuit haar innerlijke motivatie vormgegeven, want ook al zit de politiek in je genen - laatst zei een patiënt van mijn vrouw: het zit in de gêne - en/of je opvoeding, je moet het toch zelf doen. Dat heeft ze gedaan en laten zien. Al bijna twintig jaar dient Nadine Stermerdink toegewijd de publieke zaak. Zij heeft daar altijd van genoten en er veel voldoening uit gehaald en ze is haar aanstekelijke enthousiasme in die periode absoluut niet kwijtgeraakt. Ik denk dat je ook de harten van de mensen hier in Voorschoten hebt veroverd met jouw aanstekelijke enthousiasme en positivisme. Dat is heel belangrijk in deze tijd, natuurlijk ook naast je ervaring en wat je inhoudelijk meebrengt; laten we dat niet vergeten.

Vandaag zet Nadine Stermerdink een prachtige nieuwe stap in haar loopbaan in het openbaar bestuur, naar het burgemeesterschap van Voorschoten. Je zult vast af en toe in je armen moeten knijpen om zeker te weten dat het echt waar is. Dat herinner ik me ook van toen ikzelf het bericht kreeg dat ik commissaris zou worden. Ik ken dat gevoel dus. Het is echt waar; ze hebben voor je gekozen. Graag wil ik haar en haar dierbaren daarmee van harte feliciteren.

Gelukwensen ook voor iedereen in Voorschoten: gemeenteraad, collegeleden, medewerkers en vooral ook de inwoners van Voorschoten. U krijgt een hartstikke goede, leuke en prettige burgemeester. Daar sta ik voor in. Ik heb begrepen dat sommige mensen de overstap van Nadine Stermerdink naar het burgemeesterschap een verrassing vinden, maar voor mij was het dat niet. In de zomer van 2018 organiseerden wij in het Provinciehuis van Zuid-Holland een bijeenkomst voor vrouwen met belangstelling voor het burgemeestersambt en vrouwen die aan het nadenken waren over de vraag of dat wellicht iets voor hen zou zijn. Zoals u weet, zijn vrouwen nog ver in de minderheid qua aantal burgemeestersposten: ongeveer een kwart. Het is goed om daar aandacht voor te hebben en daar mogelijk iets aan te doen. Vandaar die bijeenkomst destijds. U begrijpt dat ook Nadine Stermerdink daarbij was. Was je daarbij? Ja, je was er toch bij? Jazeker. Anders maak ik een vergissing. Je zat even zo te kijken dat ik dacht ik me vergiste. Dit heeft haar vast geholpen bij haar oriëntatie op het openbaar bestuur en haar eigen rol daarin. Hoe dan ook, ze heeft de pen gepakt en heeft een brief geschreven toen hier in Voorschoten de zoektocht naar een nieuwe burgemeester begon. Pen en papier zijn ouderwets; je hebt gewoon een brief getikt op je computer en die heb je opgestuurd. Voorschoten zocht een daadkrachtig boegbeeld met een warm hart voor de samenleving, zo luidde de aanhef van de profielschets. Iemand met bestuurlijke ervaring die tegelijkertijd teamspeler - oud-volleybal - en ambassadeur en bruggenbouwer is binnen en buiten de gemeente, met oog voor veranderingsprocessen en organisatievraagstukken, en dat op integere, communicatieve en omgevingsbewuste wijze. In die schets werd uiteraard ook vermeld wat Voorschoten in de aanbieding had als Parel aan de Vliet, met volop groen, een centrale ligging, uitstekende voorzieningen en veel gemeenschapszin. Ik vat die profielschets maar even kort samen.

Op 16 november vorig jaar was ik in de gemeenteraad te gast voor een prettige vergadering - die was trouwens in Wassenaar - waarin die profielschets is besproken en vastgesteld. Daarna is de advertentie geplaatst en ging de carroussel draaien. De belangstelling voor het burgemeestersambt van Voorschoten was groot. Ik kreeg 33 sollicitatiebrieven op mijn bureau. U weet dat u, als u burgemeester wilt worden, een brief aan de Majesteit schrijft met tussenkomst van de commissaris. Die brieven komen dus bij mij op het bureau. Zo kreeg ik er 33. In het licht van wat ik net zei over vrouwen met belangstelling voor het burgemeestersambt: van de 33 waren er 16 vrouw, net niet de helft. Het is toch aardig om dat hier te melden. Uiteindelijk gaat het natuurlijk niet om de sekse, huidskleur of wat dan ook van iemand, maar om de vraag of er een goede match is, dus of vraag en aanbod zagezegd samenkomen. De vertrouwenscommissie van de gemeenteraad van Voorschoten heeft daartoe een aantal gesprekken gevoerd met een royale selectie, want de vangst was royaal. Aan het einde van die reeks viel de keuze dus op Nadine Stermerdink. De uitkomst van de uitstekend verlopen procedure kan ik volledig onderschrijven. Nadine is, zoals ik zei, een stevige, optimistische bestuurder. Die blaas je niet zomaar omver en ze houdt haar lach altijd paraat. Ik verwacht dat zij haar enthousiasme en haar gedrevenheid ook hier in Voorschoten bij de uitoefening van het burgemeestersambt zal laten zien. Daarbij kan zij uiteraard ook bogen op de ervaringen die zij heeft opgedaan tijdens haar carrière.

Misschien weet u dat Nadine ooit, toen ik aantrad als commissaris, een van mijn kabinetsmedewerkers bij de provincie Zuid-Holland was. Ik heb veel plezier met haar gehad bij het begeleiden van de burgemeestersprocedure, want daar was jij mee bezig. Het verrast mij ook helemaal niet dat jij

nu op deze plek zit. Ik zie nog een andere oud-medewerkster zitten, Eva de Groot, die ook goed terecht is gekomen, mag ik wel zeggen. Ja, als mensen in je buurt werken, vind ik het altijd prettig dat dat eerder een stepping stone is dan een dead end street. Dat geldt voor jou en ook voor Eva. Daar ben ik trots op; dat geeft mij dus een gevoel van grote trots.

Terwijl ze bij de provincie werkte, was Nadine Stermerdink ook raadslid in Leidschendam-Voorburg vanaf 2002, totdat zij in 2015 het wethouderschap ging bekleden. Mij dunkt een mooie aanloop naar de carrièresprong van vandaag, een uitgemeten sprong dus, maar ook een gedurfde, want we hebben het niet zomaar over een baan. Het burgemeestersambt is namelijk veeleisend en vaak ook gecompliceerd. Eigenlijk zijn het meerdere banen in één ambt. Ga maar na: je bent raadsvoorzitter, collegevoorzitter, bewaker van de integriteit, burgermoeder, handhaver van de openbare orde en hoeder van de veiligheid. Dat is een heleboel bij elkaar. Het is zeker niet verwonderlijk dat de positie van de burgemeester vaak wordt besproken en dat er in vele geledingen over wordt nagedacht. Kortgeleden werd op initiatief van het ministerie van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties in een interessant onderzoek de aandacht weer eens voluit op het burgemeesterschap gericht; ik heb het over het rapport-Boogers, met veel aandacht voor de zojuist door mij genoemde rollen van de burgemeester en ook een aanzet tot discussie over de Kroonbenoeming, het systeem dat we nu kennen, versus de gekozen burgemeester. Het is goed mogelijk dat het ook tijdens de formatie hierover zal gaan, want naast de problemen over corona, klimaat en stikstof vraagt ook een ander thema volop aandacht, namelijk het vertrouwen tussen overheid en burgers. Daar is het de laatste tijd veel over gegaan, zoals wij allen weten. Het is in dit verband dat ik mijn standpunt over de aanstellingswijze van de burgemeester naar voren breng; een aantal van jullie weet precies wat ik nu ga zeggen, want ik doe dit niet voor het eerst. Maar nu de formatie toch wat langer duurt, hoop ik dat de onderhandelaars meeluisteren. Waar naar mijn inzicht de samenleving in deze tijden van crises en onrust behoefte aan heeft, is stabiliteit. De Kroonbenoemde burgemeester, die onafhankelijk is en boven de partijen staat, is zo'n broodnodige stabiliserende factor. Het is volgens mij tijdens deze formatie en ook daarna niet verstandig, zelfs dom, om daaraan te tornen en het systeem om te gooien. Denkt u maar aan de uitdrukking van het kind en het badwater.

In mijn beleving zijn overigens ook waarnemende burgemeesters belangrijke stabiliserende factoren. In het geval van Charlie Aptroot is het bovendien iemand die met rust en autoriteit de juiste dingen doet; anders zou ik hem natuurlijk ook niet hebben gevraagd voor Voorschoten. Ik heb jou ras van stal gehaald toen je klaar was in Zoetermeer. Dat waren twee fantastische maanden in je pensioen, vertelde je mij. En toen mocht ik je vragen voor Voorschoten. Charlie, ik heb je al een paar keer eerder uitgeluid en met verdiende lof overgoten: in Zoetermeer uiteraard en ook na je waarnemerschap in Wassenaar destijds. Ik hou het nu kort: opnieuw heel hartelijk bedankt en een hartelijk applaus voor wat jij gedaan hebt voor Voorschoten.

(Applaus)

Vanaf vandaag gaat Voorschoten verder met burgemeester Stermerdink. Ze kwam hier al vaak toen ze nog scholier was en later natuurlijk ook. Voorschoten is voor haar dus vertrouwd terrein, maar toch is het nu natuurlijk wel anders, als eerste burger. In elke gemeente, dus ook in Voorschoten, liggen spannende dossiers en ingewikkelde vraagstukken. Ik noemde net al wat crisisonderwerpen, zoals de klimaatverandering en de coronapandemie. Die spelen uiteraard ook lokaal. Dan is er bijvoorbeeld ook nog het actuele vraagstuk van het sociaal domein, met name de jeugdzorg, en de zware last die veel gemeenten hier moeten dragen. Sowieso zijn gemeentefinanciën een belangrijk thema, zoals u hier in Voorschoten goed weet. Dan heb ik het nog niet eens over de ontwikkelingen op de woningmarkt, de verdergaande digitalisering en de energietransitie, die volop gaande is.

Een belangrijke opgave voor Voorschoten is al genoemd: de ontmanteling van de Werkorganisatie Duivenvoorde. Ik heb dat eerder "een prettige, volwassen ontvlechting" genoemd, geen vechtscheiding. Jullie gaan als goede vrienden weer met elkaar verder, maar dan wel allebei apart. Daar heb ik destijds, toen dit aanstaande was, ook op aangedrongen. Ik ben blij dat ik kan constateren dat het ook zo loopt. Het is een bewuste keuze geweest om deze specifieke samenwerking stop te zetten, een keuze die erom vraagt zorgvuldig te worden afgerond. Dat gaat u met z'n allen doen. Daar heb ik alle vertrouwen in.

Op het punt van bestuurlijke samenwerking is het vizier van Voorschoten duidelijk gericht op de Leidse regio. Voorschoten wil in die samenwerking een constructieve rol spelen. Dat verheugt mij, zoals ik al zei in de profielschetsvergadering. Het is echt belangrijk, mensen, dat de gemeenten in

de Leidse regio gezamenlijk en sterk de toekomst ingaan en dat ze dat doen vanuit eigen kracht en verantwoordelijkheid, zonder dat vooraf precies vaststaat in welke vorm dit straks gezamenlijk wordt gegoten, maar ga het gesprek daarover ook niet uit de weg. Het is echt nodig dat daar stappen in gezet worden. Dit is een thema voor u allen hier in Voorschoten, niet in de laatste plaats voor u, de nieuwe burgemeester. Mijn pleidooi luidt: laat het niet een processie van Echternach worden - twee stappen vooruit en een stap achteruit - of nog erger: een stap vooruit en twee stappen achteruit, een omgekeerde processie. Maak er wat van, ga met elkaar het gesprek aan en doe dat op een constructieve manier, wat de uitkomst ook mag zijn, want daar ga ik verder geen dwang opleggen.

Mevrouw de burgemeester, dames en heren, mij dunk dat u allen hier in Voorschoten aan de bak kan. Ik wens u een bijzondere en goede samenwerking toe. Die samenwerking gedijt bij onderling vertrouwen, verantwoordelijkheidsgevoel voor elkaar en het gunnen van ruimte. Wij duwen een burgemeester af die het voor het eerst gaat doen. Laatst zei een nieuwe collega van jou, met de woorden van ... Hoe heet ze ook alweer? Ik ben de naam even kwijt. "Omdat ik het nooit gedaan heb, denk ik dat ik het kan." Pippi Langkous, ja! Dat weet jij dan weer. Ik heb daar ook naar gekeken, maar ik kwam even niet op die naam. "Omdat ik het nog nooit gedaan heb, denk ik dat ik het wel kan." Dat wens ik jou ook toe en daar heb ik ook alle vertrouwen in. Die samenwerking gedijt bij onderling vertrouwen, verantwoordelijkheidsgevoel voor elkaar en het gunnen van ruimte. Geef deze jonge burgemeester de ruimte om het ambt op haar manier te ontdekken en in te vullen en geef die ruimte in het vertrouwen dat het goed komt. Daar heb ik alle vertrouwen in. Ontdek dat ook! Ik hoop en verwacht dat u hier in Voorschoten op deze manier met elkaar de toekomst zult ingaan. Ik wens u allen, maar vandaag in het bijzonder de nieuwe Kroonbenoemde burgemeester Nadine Stemerding, heel veel succes. Maak er wat van!

(Applaus)

De **voorzitter**: Meneer Smit, onze commissaris, dank voor de toespraak.

5. Toespraak voorzitter vertrouwenscommissie, Katrien van Meenen

De **voorzitter**: Ik geef het woord graag aan de voorzitter van de vertrouwenscommissie van de gemeenteraad, mevrouw Van Meenen.

Mevrouw **Van Meenen** (VVD): Voorzitter, geachte aanwezigen, in het bijzonder burgemeester Nadine Stemerding, commissaris van de Koning Jaap Smit, burgemeester van onze regio en van Leiden, Henri Lenferink, en geachte kijkers. Vandaag staan we aan het begin van een nieuw avontuur voor de gemeente Voorschoten. Dat geldt voor u, mevrouw Stemerding, maar vanzelfsprekend voor de inwoners van Voorschoten, het college, de ambtelijke organisatie en de gemeenteraad. Het is altijd spannend, zo'n nieuw begin. Dat we met elkaar aan de start staan, is niet toevallig zo gekomen. De commissaris gaf het al even aan: er is een heel proces aan voorafgegaan. In september vorig jaar is de procedure opgestart. Waar we in de raad nog weleens treuzelen bij het maken van keuzes, is dit proces volgens een ambitieuze planning doorlopen. We zijn daarbij dank verschuldigd aan de griffier en de gemeentesecretaris voor hun uitstekende begeleiding en advisering. Aan de hand van de profielschets zijn gesprekken gevoerd met diverse kandidaten. Juist het feit dat Voorschoten meer is dan alleen een aantrekkelijke woongemeente, bracht de meeste kandidaten tot hun keuze voor Voorschoten. Als groen dorp midden in de Randstad staan we dan ook voor een aantal behoorlijke uitdagingen. We zijn een klein dorp dat graag zelfstandig wil blijven. Waar we in het verleden ons heil hebben gezocht in een strategische ambtelijke samenwerking met Wasse-naar, is in de praktijk gebleken dat die samenwerking niet bracht wat we nodig hadden. In plaats van vereenvoudiging heeft zij slechts complexiteit toegevoegd, bijvoorbeeld het werken in verschillende regio's. Daarom wordt er nu hard gewerkt aan het opstellen van een eigen ambtelijke organisatie, waarmee we graag een andere samenwerking met onze inwoners willen aangaan: van een "nee, tenzij"- naar een "ja, mits"-houding, zodat we alle kennis en kunde in de samenleving ook voor ons mooie dorp kunnen laten werken en we ons in de regio optimaal kunnen laten zien - in de woorden van onze waarnemend burgemeester - als een klein, maar slim en dapper dorp. Dat wil zeggen dat we de grote opgaven, zoals de warmtetransitie, de RES, mobiliteit en de woonopgaven, samen met de regio oppakken en in ons dorp gewoon goed uitvoeren wat we zelf kunnen.

Om deze verandering te realiseren, is inzet van iedereen nodig en dus ook van onze nieuwe burgemeester. In dit dorp vol mondige burgers moet ze een boegbeeld zijn voor alle inwoners, met ook

aandacht voor de wat minder vocale inwoners. Daarnaast hebben we graag dat ze de opbouw van de ambtelijke organisatie en bijbehorende cultuurverandering helpt doorvoeren, dat ze de belangen van Voorschoten in de Leidse regio uitstekend vertegenwoordigt en dat ze ons als raad helpt om prioriteiten te stellen en besluiten te nemen. Wij hebben er als raad vertrouwen in dat Nadine Stermerdink met haar enthousiasme, daadkracht en bestuurlijke ervaring een uitstekende burgemeester voor Voorschoten zal zijn. Gedurende onze gesprekken heeft ze ons ervan overtuigd dat ze zowel in regionaal verband kan beïnvloeden als op lokaal niveau samen met inwoners zaken kan realiseren. Wij zien ernaar uit om samen de eerste stappen te gaan zetten om van Voorschoten naast een prachtig woondorp ook een voorbeeld van een bruisend zelfstandig dorp in een goed samenwerkende Leidse regio te maken.

Beste Nadine, van harte welkom als burgemeester van Voorschoten!

(Applaus)

Ik heb de eer om je ook nog een klein presentje te overhandigen, een teken om te laten zien dat je nu echt van Voorschoten bent.

De **voorzitter**: Mevrouw Van Meenen, dank u wel. Dit is eigenlijk ook het laatste deel, de afronding, van het werk van de vertrouwenscommissie. Ik zou u maar ook alle andere leden van de vertrouwenscommissie en de al door u genoemde adviseurs van harte willen bedanken voor het heel goede werk dat u hebt gedaan en ook voor het feit dat het zo goed in alle vertrouwelijkheid is gegaan. Zo hoort het ook. Alle leden van de commissie hartelijk dank.

6. Toespraak burgemeester van Leiden en voorzitter burgemeesterskring, Henri Lenferink

De **voorzitter**: Ik wil het woord graag geven aan de burgemeester die de afgelopen week bij deze commissaris van de Koning beëdigd is, maar niet - zoals vanavond gebeurt - voor de eerste keer, niet voor de tweede keer, niet voor de derde keer, maar voor de vierde keer. Toch?

De heer **Smit**: De derde keer.

De **voorzitter**: Nee, de vierde keer.

De heer **Smit**: Toch?

De **voorzitter**: Bij elke termijn word je beëdigd. Ik leg het u nog weleens uit, zal ik maar zeggen. Als de commissaris zegt dat het niet klopt, ga ik ook aarzelen, maar het is echt zo. Het is het begin van de vierde termijn, dus de vierde beëdiging. De heer Lenferink is met achttien jaar de langstzittende burgemeester van Nederland. Hij is Leiden niet moe, maar nog veel belangrijker: Leiden is hem nog lang niet moe; integendeel. Ik vraag uw aandacht voor onze regioburgemeester, de net herbenoemde, langstzittende burgemeester van Nederland, de heer Lenferink.

De heer **Lenferink**: Meneer de commissaris van de Koning, meneer de voorzitter, tot voor kort waarnemend burgemeester van Voorschoten, leden van de gemeenteraad, dame en heren wethouders, waarde collegae, overige aanwezigen en natuurlijk mevrouw Stermerdink, de nieuwe burgemeester van Voorschoten, beste Nadine. Het begint een beetje een gewoonte te worden dat ik hier in deze gemeenteraad acte de présence geef bij het in- of uitgeleiden van een burgemeester. Maar dat doe ik graag. Per slot van rekening is Voorschoten een hele mooie gemeente. Hier, bij het prachtige kasteel Duivenvoorde, is het zeker bepaald niet onaangenaam. Bovendien heeft het ook wel wat dat de langstzittende burgemeester van ons land de kortst zittende burgemeester toespreekt. En ook al is de aanleiding, het om gezondheidsredenen voortijdige vertrek van de alom gewaardeerde Pauline Bouvy - ik zag dat ze op dit moment nog even naar ons aan het kijken is; dag Pauline! - een verdrietige, vanavond is het feest, want we hebben de nieuwe burgemeester de eed zien afleggen ten overstaan van de commissaris van de Koning en we zullen straks gaan zien dat haar, zoals het hoort, de keten wordt omgehangen, zodat Voorschoten weer helemaal compleet is. Ik wil iedereen - Nadine en haar familie natuurlijk, maar ook de gemeente Voorschoten en alle inwoners - van harte feliciteren met dit heugelijke feit.

Ik las, Nadine, dat je jezelf omschrijft als "een boerenmeisje dat houdt van een dorp met een historische kern en alle gezelligheid die daarbij hoort". In dat opzicht moet ik je overigens wel waarschuwen, want hoewel de Paardenmarkt hier fameus is en al heel lang bestaat, heeft Voorschoten toch niet helemaal het karakter van een boerendorp. Daarvoor is het altijd nét te chic geweest, maar dat maakt die gemeente juist ook heel bijzonder en aantrekkelijk. Ik denk dat jouw karakterisering van jezelf samenhangt met de afkomst van jouw familie uit het oosten van het land. Hoewel je zelf eigenlijk in het westen bent opgegroeid, heb je die roots nooit verloochend. Integendeel, je retweet af en toe berichten uit de Achterhoek, schijnt fan te zijn van de Sallands-Nedersaksische band de Bökkers en je spreekt naar verluidt zelfs Nedersaksisch, onder het motto "A'j plat kunt praoten, mo'j 't nie laoten". Dat doet mij natuurlijk deugd, want hoewel ik inmiddels behoorlijk wortel heb geschoten in deze omgeving, hoort iedereen meestal snel waar mijn wieg heeft gestaan. Wie zult mekaar goed können begriepen, Nadine.

Met Nadine Stermerdink, dames en heren, heeft Voorschoten iemand als burgemeester gekozen die de politiek en het openbaar bestuur met de paplepel ingegoten heeft gekregen. Met een vader als raadslid in Voorburg en als Statenlid, met een oom in de nationale politiek - we kennen hem nog als voormalig minister van Defensie - was er altijd ruimte voor politieke discussies. Dat moet haar mede hebben gevormd. Ze werd al jong raadslid, eigenlijk al op 24-jarige leeftijd, bij de verkiezingen in verband met de fusie van Voorschoten en Leidschendam in 2001. Nee, Voorburg. Ja, dat krijg je dan: als je zo vaak "Voorschoten" zegt, ga je daar weleens de mist mee in. Zes jaar geleden werd ze geroepen tot het wethouderschap. Ze heeft al die jaren laten zien dat ze goed kan samenwerken met verschillende partijen, van links tot rechts, van lokaal tot landelijk. Ook al gaat het er politiek in Leidschendam-Voorburg lang niet altijd zachtzinnig aan toe, ze wist zich altijd staande te houden en heeft zich steeds ingezet om tegenstellingen te overbruggen. Die ervaring zal ze goed kunnen gebruiken in het burgemeestersambt, want het is meer en meer kerntaak van de eerste burger geworden om het vertrouwen tussen de verschillende bubbels in de samenleving en het wantrouwen tussen de verschillende bubbels in de samenleving tegen te gaan, die dialoog te stimuleren en het wederzijdse begrip te bevorderen. Ik verwacht dat deze burgemeester daar heel goed in zal zijn.

Nadine heeft er overigens altijd voor moeten knokken om zover te komen. Daarbij kwam het familiecredo van hard werken, discipline, doorzetten en samenwerken goed van pas. Dat ze stotterde, maakt het allemaal niet makkelijk, zeker niet het spreken in het openbaar, maar dat heeft ze uiteindelijk heel goed overwonnen. In april plaatste ze nog een prachtige tweet daarover: "Meegegaan met de studie naar de genetica van het stotteren. Hopelijk hiermee een klein steentje eraan bijgedragen dat mensen die stotteren, in de toekomst beter kunnen worden geholpen. Van mijn ouders heb ik geleerd dat je alles kunt worden in het leven, ook als je stottert." Zo is het en zo laat ze het zien, net als de Amerikaanse president Joe Biden.

Als wethouder in de buurgemeente Leidschendam-Voorburg en ooit studerende in Leiden kent Nadine Stermerdink Voorschoten en de regio goed. Ze kan makkelijk schakelen tussen enerzijds het persoonlijke en het straatniveau en anderzijds de grotere bestuurlijke verbanden. Dat is heel prettig bij een bestuurder. Nadine Stermerdink, dames en heren, wil vooral burgemeester voor Voorschoten zijn. Ze wil iets voor mensen kunnen doen, iets betekenen in hun leven. Ik ben ervan overtuigd dat ze haar sociaaldemocratische hart, de overtuiging dat je plaats in de samenleving niet mag worden bepaald door de plek waar je geboren bent, niet zal verloochenen, maar ook dat ze er voor iedereen zal zijn. Voorschoten krijgt met haar een positief ingestelde burgemeester met doorzettingsvermogen én hartelijkheid, die altijd in is voor een praatje en in het bezit is van een schaterende lach. Inwoners zullen haar vast tegenkomen op de fiets, terwijl zij hen enthousiast toezwaait. Wat heb je als inwoner dan eigenlijk nog meer te wensen?

Nadine, je bent van jongs af aan een volleybalster. Je zei in een interview: "Sport vormt je en heeft me gemaakt tot de mens die ik nu ben. Je leert omgaan met tegenslagen en je leert dat je met een team meer kunt bereiken dan alleen, dat een team zo sterk is als de zwakste schakel en dat je een collectieve verantwoordelijkheid hebt om die zwakste schakel op sleeptouw te nemen. Dat zijn hele mooie levenslessen." Dat kan ik alleen maar beamen, ook al moet ik met enige schaamte bekennen dat volleybal nooit echt iets voor mij was. Ik kreeg er altijd verstuipte vingers van. Daarom hield ik het maar bij schaken. Dat heeft me nog nooit een blessure bezorgd.

Beste Nadine, je zult het in Voorschoten niet makkelijk krijgen met vraagstukken zoals enerzijds de ontvlechting van de Duivenvoordeorganisatie en de heroriëntatie op de Leidse regio en anderzijds

de grote maatschappelijke vraagstukken en het continueren van het werk op allerlei beleidsterreinen, maar ik ben ervan overtuigd dat je hierbij samen met het college en de raad goede stappen zult zetten. Ik zie met vertrouwen uit naar een goede en fijne samenwerking, ook op het terrein van de openbare orde en veiligheid, het primaire domein van de burgemeester. Je kunt daarbij ook altijd op mijn hulp rekenen, indien nodig natuurlijk.

Mag ik je ten slotte alvast hartelijk uitnodigen om op 3 oktober aanstaande samen met jouw college voor het eerst Leidens Ontzet mee te maken? Dat is vorig jaar volledig digitaal geweest, maar dit jaar lijken we ervan uit te kunnen gaan dat er wel weer wat leaven in de brouwerie zal wezen. Daar hebben wie oe, Nadine, en oen hele college heel gerne bie. Ik dank u wel, dames en heren.

(Applaus)

De **voorzitter**: Dit wordt opgenomen en uitgezonden. Ook naderhand is het nog te zien. Ik heb me voorgenomen dat wij dan voor enige ondertiteling zullen zorgen.

7. Welkomstboodschap (video) door schoolkinderen uit Voorschoten

De **voorzitter**: Ik vraag u nu om naar de schermen te kijken, want er zijn Voorschotense schoolkinderen die iets willen zeggen.

(Schoolkinderen uit Voorschoten heten mevrouw Stermerdink in een video van harte welkom als nieuwe burgemeester.)

(Applaus)

De **voorzitter**: U ziet dat Voorschoten een van de weinige gemeenten in Nederland is die niet vergrijsd is. Het is allemaal jong, hier in het dorp.

8. Toespraak en overdracht ambtsketen en voorzittershamer door de waarnemend voorzitter van de raad, de heer Ch.B. Aptroot

De **voorzitter**: Meneer de commissaris van de Koning, burgemeester Stermerdink, leden van de raad, aanwezigen hier en via de digitale weg. Het belangrijkste wat ik vanavond tegen u zou willen zeggen, is: gefeliciteerd! Gefeliciteerd, raad, ambtelijke organisatie, college en inwoners van Voorschoten met uw nieuwe burgemeester. De commissaris heeft al verteld dat er een ruime keuze aan sollicitanten was. Wie die andere sollicitanten waren, is mij ook niet bekend, maar ik ken uw nieuwe burgemeester al jaren. Daarom kan ik oprecht zeggen: uw nieuwe burgemeester is een heel aardige, toegankelijke vrouw, een toegankelijk mens, en een daadkrachtige, stevige bestuurder. Juist die twee eigenschappen wil je volgens mij bij een burgemeester.

Burgemeester Stermerdink, beste Nadine, van harte gefeliciteerd met het burgemeesterschap van Voorschoten. Ik kan u na een jaar uit eigen ervaring zeggen: een schitterend dorp, waar je je snel thuis zult voelen. En toch sta ik hier met gemengde gevoelens. Vanaf het begin van mijn waarnemerschap, vorig jaar 6 mei, nadat Pauline Bouvy even haar post moest verlaten, had ik het gevoel: dit moet niet zo zijn. Ik kan u ook zeggen dat Pauline Bouvy vanavond hier zou zijn. Dat was de nadrukkelijke wens van de nieuwe burgemeester. Dat vond ik ook heel fijn, want zij heeft de uitnodigingen bepaald. Er kon hier een klein aantal mensen aanwezig zijn en Pauline zou hier zijn. Zij zou ook komen, maar vandaag belde ze in de loop van de dag: "Ik ben verkouden en ik voel me niet helemaal lekker; ik laat me testen en het is dus niet verstandig om te komen." Maar Pauline, ik weet dat je dit digitaal volgt. Jammer dat je er niet bij bent. Iedereen heeft vandaag toch dat dubbele gevoel: dit had niet zo moeten zijn, maar nu het zo is, is het wel fijn dat je zo'n goede opvolger hebt. Wij houden nog heel lang contact. Ik maak er ook geen geheim van dat ik je in het begin wel twee of drie keer in de week belde, want ik had zoiets van: ik zit even op jouw plek en ik moet dus geen dingen doen die een en ander doorkruisen. Daarna werd het iets minder, één keer in de week, maar je hebt altijd die belangstelling voor het dorp behouden. Heel veel dank en wij houden contact.

Ook om een andere reden sta ik hier met gemengde gevoelens, want eerlijk is eerlijk: ik vind het best wel jammer om Voorschoten los te laten, want ik ben van Voorschoten gaan houden. Wat een mooi dorp! Het vele groen, de parken, fijne woonwijken, een leuk centrum, de fraaie Voorstraat.

Maar belangrijker dan dit soort materiële zaken is het immateriële, de sfeer in het dorp. Die is bijna altijd gemoedelijk. Ja, bijna altijd, zeg ik: zolang het niet gaat over zwemmen, een stukje water van 150 meter lang en nog geen 15 meter breed, is het altijd heel gezellig in het dorp. De sfeer en de omgangsvormen in Voorschoten, zeker ook in de gemeenteraad en - ik klap even uit de school - ook in het college van burgemeester en wethouders zijn bijzonder goed. Dat wil niet zeggen dat het gezapig is; ik zag een paar leden van de niet-collegefracties kijken: wat gaat hij nou zeggen? Dat wil dus niet zeggen dat het gezapig is. Er wordt flink gediscussieerd. Er zijn ook meningsverschillen, maar het is en blijft altijd beschaafd en er wordt uiteindelijk met elkaar gezocht naar de beste oplossingen en besluiten voor inwoners en dorp. Deze cultuur - wat men ook wel "bestuurscultuur" noemt - is minstens zo belangrijk voor het zelfstandig goed kunnen functioneren van een gemeente als het aantal inwoners.

Burgemeester Stermerdink, ik wens u toe dat u dezelfde positieve samenwerking en dezelfde teamgeest zult ervaren die ik de afgelopen twaalf maanden heb meegemaakt. Ik bedank overigens de commissaris van de Koning en de fractievoorzitters voor het feit dat ze mij ruim een jaar geleden het vertrouwen gaven om te gaan waarnemen. Dank ook aan de wethouders, de gemeentesecretaris, griffie, secretariaat, kabinet, medewerkers van de gemeente en gemeenteraad, voor de uiterst prettige samenwerking: kritisch zoals het moet, fatsoenlijk en gericht op er samen uitkomen. Wordt het de komende tijd allemaal makkelijk en loopt alles op rolletjes? Nee. Afgelopen jaar namen wij in Voorschoten unaniem het besluit - dat gebeurde overigens ook unaniem in Wassenaar - dat we weer een eigen ambtelijke organisatie krijgen. Nog een paar maanden en het is zover. Maar eerlijk is eerlijk: het zal tot in 2022, tot in de loop van het volgende jaar, duren totdat het allemaal echt helemaal op orde is, totdat er eindelijk veel minder inhuur is, totdat er veel minder vacatures zijn en totdat er weer een team is dat er elke dag is voor het bestuur en vooral voor de inwoners van het dorp. Het meeste werk daaraan doen niet de meesten van ons zoals we hier zitten en ook niet de burgemeester, maar onze gemeentesecretaris met zijn loco en een aantal andere leidinggevenden in de organisatie. Het gemeenteteam compleet maken, straks in de nieuwe samenstelling, duurt nog even en wat hebben de gemeentesecretaris, zijn loco en een aantal anderen het afgelopen jaar waanzinnig hard gewerkt en al veel bereikt. Ik zou zeggen: raad en college, steun hen de komende tijd. De loodzware klus duurt nog even, maar dan, straks, echt volgend jaar - daar ben ik van overtuigd - is er een gemeente met een ambtelijk apparaat waar alle Voorschotenaren blij mee zullen zijn, gericht op inwoners van het dorp, dicht bij u allen en dicht bij college en raad. Ik vind het een voorrecht daaraan te hebben bijgedragen. Met een unaniem college en raad hebben we de beste weg gekozen. Nu is dat lastig, nog een weg vol hobbels en bochten, maar het mooie plaveisel lonkt. Ik wil niet zeggen dat u 130 moet gaan rijden, maar dat terzijde.

Burgemeester Stermerdink, vol vertrouwen en enigszins sentimenteel terugkijkend leg ik bij wijze van spreken Voorschoten in uw handen. Dat wil ik doen door twee cadeaus aan u te geven die ik ook maar in bruikleen had gekregen. Nu krijgt u die in bruikleen, voor een veel langere tijd. Daar ga ik van uit en dat weet ik ook. Ik wil de ambtsketen en de voorzittershamer van de gemeenteraad graag aan u gaan overhandigen. Ik zeg eerlijk dat ik u en de gemeente, nadat ik dat heb gedaan, wel een beetje blij volgen, want na een mooi jaar hier in Voorschoten laat het dorp mij niet los. Ik zeg tegen u allen: zorg goed voor het dorp en de inwoners. Dat zeg ik met enig eigenbelang: met kinderen en drie kleinkinderen die hier wonen, vind ik dat echt heel erg belangrijk.

Tot slot nog één bedankje. Lieve Heleen, mijn vrouw, je zit daar verderop. Mede door jou kan ik, hoewel ik pensioengerechtigd ben, nog steeds werken en een bijdrage leveren als daar behoefte aan is. Tegen de CdK zeg ik: het is goed dat u zei dat het aantal vrouwelijke burgemeesters nog maar iets meer dan 25% is, maar bij de snelst groeiende groep Nederlanders, de 70-plussers, is dat nog niet eens 1%. Heleen, sommigen denken dat je het prettig vindt als ik niet te veel thuis ben. Volgens mij is het ook omdat je weet dat ik nog graag werk en omdat wij de vrije tijd die overblijft, samen geweldig goed weten in te vullen, gewoon met z'n tweeën. En jij werkt ook nog, terwijl je ouder bent dan ik; zes weken, dames en heren! De tijd die we hebben, vullen we altijd gezellig in, het allerleukst met kinderen en de kleinkinderen. Heleen, bedankt dat jij ook dat afgelopen jaar weer mogelijk maakte en mij hebt gesteund.

Burgemeester Stermerdink ... Wat klinkt dat geweldig, hè? In het begin zei iemand "burgemeester"; toen dacht ik: over wie zouden ze het hebben? Maar het went. Nadine, ik ga je nu heel graag en met groot plezier de ambtsketen en de voorzittershamer overhandigen. Het laatste woord is dan niet meer aan mij, maar aan u, burgemeester Stermerdink. In mijn handleiding staat dat ik mijn

handen even moet desinfecteren voordat ik de ambtsketen aanraak en aan u geef. Dat ga ik doen. Dank u wel!

(Applaus)

(De heer Aptroot overhandigt de ambtsketen aan mevrouw Stermerdink.)

(Applaus)

De **voorzitter**: Ik heb de eenvoudige hamer gebruikt, maar de echte, originele en chique hamer is natuurlijk voor de nieuwe burgemeester. Ik leg hem hier neer voor het afhameren van de vergadering. Ik zal hem verder niet aanraken. Het woord is aan u.

(De heer Aptroot draagt het voorzitterschap van de vergadering over aan de burgemeester, mevrouw Stermerdink.)

9. Installatierede burgemeester N. Stermerdink

De **voorzitter**: Speech nummer vijf; houdt u het allemaal nog een beetje vol? Daar gaan we.

Meneer de commissaris van de Koning, meneer de kabinetschef, leden van de gemeenteraad, collegeleden, collega's, teamchef van de politie, brandweercommandant, inwoners, organisaties en verenigingen, lieve familie en vrienden, wat fijn dat u hier vanavond fysiek, via de videowall of via de livestream aanwezig bent. Het is voor mijn familie en speciaal voor mijn moeder een bijzondere avond, uiteraard vanwege mijn installatie maar ook omdat een heel klein deel van mijn familie elkaar voor het eerst in ruim anderhalf jaar weer live ziet. Na het bekend worden van mijn voordracht heb ik die avond mijn familie opgebeld. Zij wisten niet dat ik had gesolliciteerd, want zoals een echte Achterhoekse betaamt, praten we daar niet over. Nadat iedereen een beetje was gekomen van mijn mededeling, zeiden ze: "Wat zou je vader trots op je zijn geweest." Daar hebben ze gelijk in: wat zou hij het allemaal graag hebben meegemaakt. Het is alweer ruim vijftien jaar geleden dat mijn vader is overleden. Op dit soort momenten is het gemis met geen pen te omschrijven.

In mijn sollicitatiebrief heb ik geschreven dat ik met groot enthousiasme solliciteerde naar het burgemeestersambt van Voorschoten, een gemeente waarin ik mij zie wonen, werken en leven. Ik had toen niet durven denken dat ik hier vandaag, op maandag 17 mei, vol trots voor u zou staan als nieuwe burgemeester. Ik kijk ernaar uit om zo spoedig mogelijk in Voorschoten te komen wonen. Ik ben me uiteraard bewust van het gesternte waaronder u de vacature heeft moeten openstellen. Pauline, fijn dat je vanavond aanwezig bent via de videowall. De burgemeesterspeld die je mij eerder hebt gegeven, zal ik met waardigheid dragen.

We zijn hier, zoals al een paar keer is aangegeven, op een historische locatie in Voorschoten: kasteel Duivenvoorde. Vanwege de coronamaatregelen vindt deze bijzondere raadsvergadering plaats in de tuin. Ik weet eigenlijk niet of er al eens eerder een installatie in de openlucht heeft plaatsgevonden. Ja, toch wel? In de Hoeksche Waard. Gelukkig waren de weergoden ons redelijk gunstig gezind aan het eind van de dag, maar ik besef dat een burgemeestersinstallatie altijd een hele organisatie is. Zeker in deze tijd vergt het nog meer, zodat alles goed maar vooral ook veilig verloopt. Ik wil vanaf deze plek in elk geval twee personen bedanken. Dank aan Antoinette van Dorsen, directeur kasteel Duivenvoorde, en Minke Elkerbout, de plaatsvervangend griffier, voor al jullie hulp, inzet en flexibiliteit om deze avond binnen alle maatregelen zo feestelijk als mogelijk te maken, en voor mij onvergetelijk. U mag daar best even voor applaudisseren, want ik ben geen makkelijke tante.

(Applaus)

De afgelopen weken heb ik al veel felicitaties mogen ontvangen. Wat een warm welkom is het voor mij in Voorschoten! Dank aan de kids dat zij mij op deze manier ontvangen. Ik vind het belangrijk dat kinderen meepraten en meedoen, dat zij ook een stem hebben. Dank ook aan de sprekers van vanavond: de commissaris van de Koning, de voorzitter van de vertrouwenscommissie en de voorzitter van de Veiligheidsregio en van de burgemeesterskring, ook de langst zittende burgemeester van het land, zoals ik zojuist heb gehoord. Dank voor jullie mooie en warme woorden. Henri, we

gaan binnenkort ook gewoon een keer Achterhoeks praten. Ik heb overwogen om mijn speech te houden in het Nedersaksisch, maar dat heb ik uiteindelijk toch maar niet gedaan. Dank je wel ook Charlie dat je het afgelopen jaar met zoveel inzet en betrokkenheid waarnemend burgemeester van Voorschoten bent geweest. Ik ben er trots op dat ik jou mag opvolgen. Ik wil de vertrouwenscommissie en de gemeenteraad bedanken voor het in mij gestelde vertrouwen. Op de avond van 22 maart was ik tegelijkertijd stil en blij toen de voorzitter van de vertrouwenscommissie Katrien van Meenen mij belde en vertelde dat ik werd voorgedragen. Slechts een paar mensen wisten dat ik heel graag burgemeester van Voorschoten wilde worden. Ik ben blij dat jullie hier vanavond zijn, want dankzij jullie onvoorwaardelijke steun, heldere adviezen, lange telefoongesprekken, scherpe reflecties, de voorbereidingen van alle gesprekken met de vaste ingrediënten en de memorabele bezoeken aan Voorschoten sta ik hier nu. Ik ben jullie intens dankbaar. Ik had dit niet alleen kunnen doen.

We hadden ons aan het begin van 2020 niet kunnen bedenken in welke situatie we tot aan de dag van vandaag zouden zitten. De coronapandemie en de bestrijding daarvan hebben een grote impact op ons, in alle mogelijke opzichten. Ik zie vrienden van mij, jonge mensen, die elke dag nog te kampen hebben met restverschijnselen van het coronavirus, onzekerheden die groter zijn dan ooit voor bijvoorbeeld ondernemers, zorgen van mensen over hun baan, schuldenproblematiek die zich opstapelt, leerachterstand bij kinderen, eenzaamheid en depressie onder jongeren en de zorgen over het welzijn van onze ouders, of die nu zelfstandig thuis wonen of in een verpleegtehuis. Dit zijn opgaven waar we met z'n allen, raad, college en inwoners, voor staan.

Nu, ruim een jaar later, zien we het licht aan het eind van de tunnel, maar we zijn er nog niet. We staan misschien wel voor de grootste uitdaging in de moderne tijd. Hoe zorgen we er samen voor dat als het coronatijdperk achter ons ligt, de lokale samenleving nog overeind staat? We moeten uiteindelijk weer terug naar de structuren van voor de coronapandemie en de goede dingen uit deze periode proberen te behouden, zoals het wat meer omkijken naar elkaar.

Alle maatregelen hebben ook gevolgen gehad voor de mogelijkheden die college- en raadsleden hadden om contact te houden met de samenleving. Zo kon bijvoorbeeld waarnemend burgemeester Aptroot het afgelopen jaar geen bezoek brengen aan jubilerende bruidsparen en 100-jarigen. Zodra de maatregelen dat toelaten en de betreffende inwoners hier prijs op stellen, zou ik deze bezoeken graag alsnog willen afleggen.

Het afgelopen jaar heeft ons in het werken ook nieuwe kansen geboden. Het digitaal vergaderen en het thuiswerken zijn ongekend snel ingevoerd en zijn ook niet meer weg te denken. Het is wel belangrijk dat zodra het weer mag en kan, de gesprekken bij de koffieautomaat weer op gang komen. Een groot compliment aan de ambtelijke organisatie, die ervoor heeft gezorgd dat ondanks het thuiswerken en ook alle zorgen die zij ongetwijfeld hadden over hun eigen omgeving, de dienstverlening aan de inwoners, ondernemers en verenigingen is doorgegaan.

We gaan de komende periode verder aan de slag om de dienstverlening te verbeteren. Dienstverlening is veel meer dan de afgifte van paspoorten en rijbewijzen. Dienstverlening betekent dat je je werkwijze op elk terrein elke dag aanpast als de samenleving daarom vraagt. Als overheid moet je naar mijn overtuiging elke dag hard werken om je bestaansrecht bij en het vertrouwen van de inwoners te blijven verdienen. Dat is voor mij de kern waar de dienstverlenende overheid om draait. Het is daarom ook van belang dat de ambtelijke organisatie dicht bij de inwoners staat. Want voor die inwoners, daar doen we het dus voor met z'n allen. Op dit moment zitten we in een spannende fase. De overgang van een gezamenlijke organisatie met Wassenaar naar de opbouw van een eigen organisatie is een hele forse klus. De winkel openhouden tijdens een ingrijpende verbouwing gaat altijd gepaard met enig ongemak. Er wordt door de gemeentesecretaris hard gewerkt om een goede organisatie neer te zetten, maar dat kost wel tijd.

Bij een dienstverlenende organisatie hoort ook de instelling dat we met elkaar kijken wat er wel kan in plaats van wat er niet kan. We hebben het hier over de "ja, mits"-mentaliteit. Stappen zijn gezet in de participatie en deze gezamenlijke zoektocht gaan we met elkaar verder aan. Het betekent overigens niet dat alles kan. Participatie gaat erom om met elkaar tot betere plannen en nieuwe inzichten te komen, om het beste te doen voor inwoners. Het gaat er niet om of iemand wel of geen gelijk heeft.

Dienstverlening betekent ook dat de hulpdiensten dicht bij de inwoners zijn. Er komt in het leven van eenieder van ons een dag waarop we de brandweer, politie of ambulance nodig hebben. Mijn vader, een oud-politieagent, heeft mij geleerd dat ik dankbaar moet zijn dat er mensen zijn die dag en nacht in touw zijn voor onze veiligheid, dat ik dankzij agenten die 's avonds in de wijken aan het werk zijn, onbezorgd in mijn bed kan stappen. De inzet die waarnemend burgemeester Aptroot heeft gedaan voor meer wijkagenten in Voorschoten, zet ik onverminderd door. Datzelfde geldt ook voor het opzetten van een eigen politiepost in het gemeentehuis.

Dat u als raad kiest voor de inwoners, heeft u vaak laten zien, onder meer bij het besluit om de focus van de samenwerking te verleggen naar de Leidse regio. Een grote stap is dat geweest, maar een goede en vooral logische keuze. We gaan met elkaar in de regio aan de slag om vanuit de inhoud de samenwerking verder vorm te geven en in te vullen.

Ik denk dat het lokaal bestuur een van de mooiste plekken is die er is. Je kunt het verschil maken in het leven van mensen. Dat is de reden waarom ik ooit het openbaar bestuur ben ingegaan. Met elkaar gaan we Voorschoten elke dag een beetje mooier maken. U bent raadslid geworden omdat ook u het allerbeste wilt voor de gemeente. Op dit moment zitten we in een situatie waarin alle gemeenten door keuzes van het Rijk in financiële problemen zitten. De kosten voor onder andere de maatschappelijke ondersteuning en de jeugdzorg zijn niet meer op te brengen, door geen enkele gemeente. Het over de schutting gooien van extra taken richting gemeenten waarbij geen fatsoenlijk bedrag meekomt, moet gewoon stoppen. Gemeenten zijn de eerste overheid, niet het eerste afvoerputje. Gelukkig wordt er door de VNG van alles aan gedaan om dit recht te trekken.

Ik ga u iets opbiechten over mijn eerste liefde. Ik zie een aantal mensen verschrikt kijken. Geen zorgen; we houden het zeker netjes! Ik heb het over volleybal. Daar werd al over gesproken. Ik ben daar ooit als 6-jarig meisje mee begonnen. Dat was absoluut mijn eerste liefde. Daarna volgden er overigens nog vele, maar dat is niet voor nu; dat doen we bij de borrel. Ik ben opgegroeid en opgevoed in de sporthal en dat is bepalend geweest voor de persoon die ik nu ben. Ik heb daar leren incasseren en ik heb daar geleerd dat je samen verantwoordelijk bent als er wordt gewonnen, maar ook als er wordt verloren. Je doet het altijd met elkaar. Dan heb ik het niet over de zes mensen die in veld staan, maar vooral ook over de mensen achter de schermen, die voor alles zorgen, zoals de fysiotherapeut, degene die het vervoer regelt, de mensen achter de schermen. Met elkaar ben je een team. Dat is ook de manier waarop ik werk en waarop ik het burgemeestersambt ga invullen. Wat ben ik trouwens blij dat de sportscholen woensdag weer open mogen! Heerlijk!

Een ander plekje in mijn hart is voor Winterswijk, in de Achterhoek. Daar liggen mijn roots. Ik zal nooit mijn afkomst verloochenen. Mijn vader en moeder zijn daar geboren en getogen. Werk heeft ervoor gezorgd dat ze in het westen zijn komen wonen. Thuis werd altijd Nedersaksisch gesproken, de taal waar ik me bij thuis voel. Na de coronatijd hoop ik weer eens met lieve mensen - ze zijn hier aanwezig - te kunnen afreizen naar het meest oostelijke puntje van het land en gezellig langs slagerij Wassink te kunnen, een rondje lopen in het centrum en een bakkie doen op de markt, waar ik heel vaak met mijn opa en oma heb gezeten, en uiteraard op de terugweg naar het westen via Terborg rijden om bij snackcar Hollmann een patatje te halen. Dat is een traditie die wij al doen zolang ik mij kan herinneren en die er altijd in blijft. Ik begrijp dat dat voor u wat bijzonder kan overkomen. Voor mij trouwens ook, want het ligt helemaal niet op de route naar huis. Dus hoe we er ooit zijn gekomen? We kunnen het mijn vader niet meer vragen, maar we doen het gewoon.

Een tweede traditie die door de familie loopt, is de politieke lijn, die zojuist ook al is aangegeven. Iedereen kent vast wel ome Bram. Oom Bram, fijn dat je hier vanavond ook aanwezig bent. Voor degenen die hem niet kennen: hij is oud-Tweede Kamerlid, oud-minister en oud-staatssecretaris van Defensie. Mijn vader is in zijn hart altijd een politieagent gebleven, maar is later ook gemeenteraadslid in Voorburg geworden en lid van Provinciale Staten in Zuid-Holland. Trots ben ik dat ik in hun voetsporen ben getreden in het openbaar bestuur.

Onze familie kent nog een andere traditie, namelijk die van stotteraars. U heeft vast gehoord dat ik niet altijd even vloeiend spreek. Mijn vader en opa stotterden ook. Wat fijn dat ik ook dat stokje van ze heb mogen overnemen. Iemand moet het doen, zullen we maar zeggen; ik bied me altijd graag aan voor dit soort klussen. Het is vroeger best moeilijk geweest, want ik bleef hangen bij elk woord. Mijn ouders hebben altijd tegen mij gezegd dat ik mijzelf moet kunnen redden, omdat ze niet mijn hele leven mijn handje kunnen vasthouden. Als klein kind stuurde mijn moeder mij elke dag naar de bakker voor een half bruin brood gesneden of naar de groenteboer voor twee

komkommers. Ik kan u verzekeren: het angstzweet breekt mij nog uit als ik daaraan terugdenk. Maar ik heb daardoor wel geleerd om ook voor mijzelf op te komen. Ik heb er hard aan moeten werken om zo te kunnen spreken. En dit is het resultaat. Niet perfect, maar ik sta er en het is best oké. Een lerares van school heeft vroeger tegen mijn vader gezegd - dit is echt gebeurd - dat ik later maar een baan moest zoeken waarbij ik niet zoveel hoefde te praten, zeker niet in het openbaar of voor groepen. Waarop mijn vader zei: dat gaan we nog weleens zien. De rest is geschiedenis. De levensles is: laat je nooit, nooit door iemand aanpraten dat je iets niet zou kunnen.

Ik ga afsluiten. Ik wil de raad nogmaals bedanken voor het in mij gestelde vertrouwen. U zocht in een nieuwe burgemeester een daadkrachtige bestuurder met een warm hart voor de samenleving, een boegbeeld voor het dorp en de gemeentelijke organisatie en een aanjager van de samenwerking in de regio. Ik ben er ongelooflijk trots op dat u als raad in mij deze burgemeester ziet. Ik ga er alles aan doen om dat waar te maken met alles wat ik in mij heb. Inderdaad: met mijn volle inzet, mijn positieve insteek en ja, ook mijn - zoals u dat heel mooi heeft verwoord in een persbericht - aanstekelijk enthousiasme.

En dan is het nu echt hoog tijd om met elkaar aan de slag te gaan! Ik dank u wel!

(Applaus)

10. Sluiting

De **voorzitter**: Ik wil u vanaf hier hartelijk danken voor uw komst. Hierbij sluit ik deze bijzondere raadsvergadering van 17 mei 2021. Dank u wel.

(Applaus)

De voorzitter sluit om 20.35 uur de vergadering.

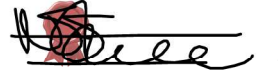
Vastgesteld in de openbare vergadering van de raad der gemeente Voorschoten, gehouden op 10 juni 2021.

De griffier,

Drs. B.J. Urban

De voorzitter,

Drs. N. Stemerding